

KIRKONROTTA

1

On jossain välissä hirsien,
rotta, joka rakentaa jyrkien.
Mutta jos kirkko on kivinen,
on urakka silloin tosi hikinen.
Se on vanha ja väsynyt,
on sille poikasia syntynyt.
Ne auttaa jos vanhan hampaat ei,
pure enää niistä aika terän vei.

Ja joka sunnuntaina, kuulla saa se aina.
Kuinka kirkon kellot soi tornissa.
suntio soittaa sävelmää,
ja kun rotta ylös kiipeää,
on niillä molemmilla tulpat korvissa.

2

Talvella se nukkuu nurkassa sakastin,
siellä missä papeilla on pakastin.
Ja pakastin on täynnä herkkuja,
on siellä jäätelöitä ja kinkkuja.
Nurkan raoesta kun puhaltaa lunta,
rotta herää sehän oli vain unta.
Poissa on herkut ja pakastin,
Voi ja minä niitä niin rakastin.

3

On se nähnyt hautajaisetkin,
jokushan kuolee se itsekin.
Tuskin silloin urut soi,
vaikka sen poikaset sanoo: voi, voi, voi...
Vielä on vanha voimissaan,
se miettii vanhaa sanontaa;
köyhä kuin kirkon rotta, olisiko se muka totta?

Säv. & San. Miska - Pressan Katti